

**Интердисциплинарен
ПОДХОД във ВУЗ при
ПОДГОТОВКА за
интеркултурен диалог**

Настоящите глобални промени дефинират потребности от компетенции за интеркултурна комуникация. Един по-нетрадиционен подход при взаимодействие в аудиторията е реална възможност за разрешаване на този проблем.

Разработката представя реални данни в тази посока-резултат от работа, съобразена със социалния състав на студентите и съществуващите междупредметни връзки в педагогически специалности.

Работа, насочена в тази посока
представям на вниманието Ви само като
един от възможните аспекти.

Използването на учебното съдържание по
дисциплините: Теория на възпитанието, Етика
и Гражданско образование за утвърждаване
на компетенции за общуване - в частност
интеркултурна комуникация, като
съществена част от професионалната
компетентност за специалистите в
хуманитарните специалности.

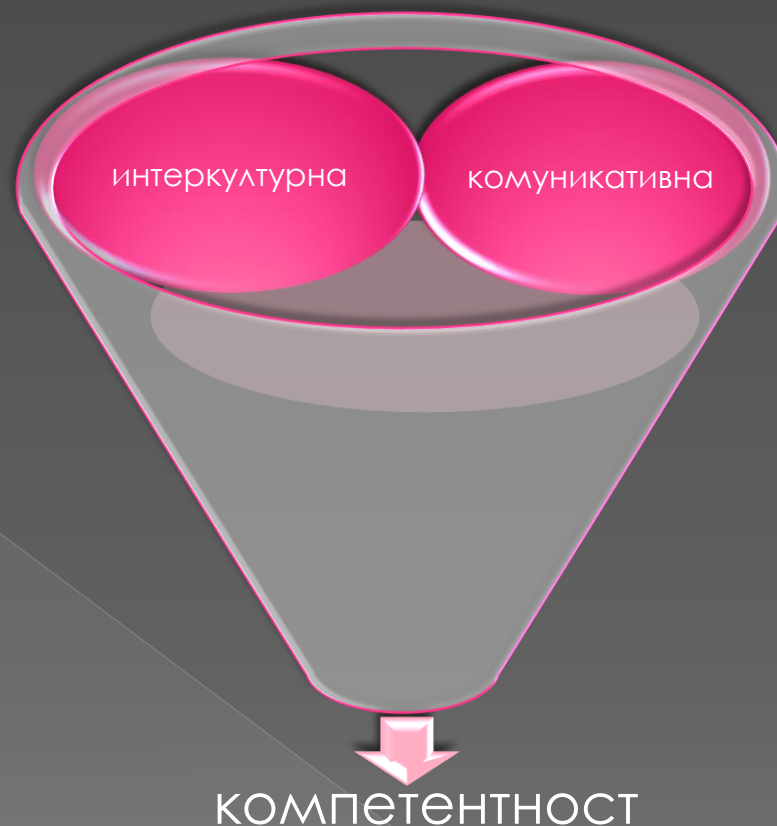
**Двете
словосъчетания-
и са в пряка
връзка с
компетенциите.**

Произходът на термина е латински – “competentia” . Той обобщава „кръг от въпроси, в които човек е добре осведомен, притежава познания и опит“.

- Без да се спираме подробно на различни гледни точки, най-значими от които на автори като: А. Хуторски, Н. Галеева, Я. Тоцева, ще обобщим, че те оформят дефиниране в контекста на различия в подходи педагогически, лингвистичен и др., най-значими сред които: Личностният и когнитивният.

- В повечето автори тези се признават интеркултурната и комуникативната компетентност като съставни части в структурата на компетентностите. Нещо повече, те са поставени високо в йерархичния порядък от компетенции.

Според Ив. Иванов, интеркултурния диалог може да бъде разбран като „процес, при който образците на вербално и невербално кодиране и декодиране на комуникаторите се отличават значимо един от друг в резултат на културни различия“.

Предвид тези основания конструирането на подход за работа със студенти бе съобразен със:

- знанията, които са необходими в двустранния диалогичен процес за целесъобразно прилагане на езиковите форми;
- психофизическите и социални характеристики на участниците в диалога;
- целите на комуникацията.

Като цяло подобно разбиране е в
съзвучие с модела на М. Кънали за
придобиване на компетенции за
диалогизиране, при който той
обобщава като необходими
елементи: „социолингвистична,
стратегийна и дискурсна
компетентност“

В този смисъл работата около която бяха обединени усилията имаше за цел реализиране на интердисциплинарен учебен модул, включващ дисциплините: Теория на възпитание, Гражданско образование и Етика. Акцентите са поставени върху теми, които са в логическа връзка и могат да се надграждат и в същото време допринасят за усвояване на компетенции за интеркултурен диалог.

Те обединяват интеркултурното възпитание, толерантността като поведенческа проява на морално поведение и гражданското възпитание като житейска позиция за приемане, подкрепа и съвместни дейности с другостта. По далечната цел е чрез акцентирание върху общочовешките ценности да се стигне до разбирането за необходимостта от интеркултурен диалог.

- По време на свързаната работа се използва подход от интегративен тип, чрез който се интегрират знания от посочените предметни области. Разработват се примерни проекти, дебатира се около актуални проблеми, които не са намерили решението си. Част от тях са: „Морални дилеми и разбиране на другия“, „Глобализацията и светът около мен-проблеми и перспективи“, „Отговорност-ценности и нрави“ и други.
- Работи се с активни методи на обучение по време на практически и семинарни упражнения в условия на интерактивни взаимодействия между студенти и водещ. Реализира модел на проектно – базирано обучение с потенциа за пренос на компетенции за интеркултурен диалог в реални условия. Водеща роля на модератор в началото има преподавателят, но тя постепенно се измества и различни обучавани.

- Разнообразието от моделирани ситуации в по-голямата си част завършват с процедури за качествена оценка. Тя е комплексна и обединена около разнообразие от компетенции за общуване, които като цяло са съотнесими към интеркултурния диалог.

- По значимите акценти в работата са концентрирани около изграждане на обективна самооценка, формиране на умения за заставане на чужда гледна точка, вземане на решения и справяне с конфликти.

Оценяването е разширено-в него значима част имат оценките от сътрудниците, както и самооценяването. Предварително се приемат общи критерии и показатели.

Всеки участник има карта за самооценка и екипна оценка. Според оценъчната скала той дава мнението си за постиженията в групата и екипа.

На базата на резултатите могат да се направят няколко основни извода:

- студентите повишават емоционалната си интелигентност;
- налице са нагласи и компетенции за интеркултурен диалог, надхвърлящ наличния при студенти обучавани несъобразно с интегративния подход;
- налични са знания за интеркултурността и различията;
- преобладават отношения на толерантност, добронамереност, и поддържане на персонална идентичност и емпатия в групата;
- обучаваните са склонни да търсят и използват възможности за равноправни взаимодействия с хора от друга култура;
- налице е интеркултурен диалог.

Споделянето на резултатите дава основание да се заключи, че темата има глобална значимост в постмодерния свят, в който е важно да имаме знания за:

- културата, нейната диференциация и интеркултурните взаимодействия;
- обичаите, традициите и бита, езика на етноси, с чийто представители ще се взаимодейства;
- технологиите за работа в съвременното мултикултурно общество;
- етнопедагогиката и гражданското образование;
- компетенции за организиране на позитивно образователно пространство в съвременните условия на мултикултурност;

**БЛАГОДАРЯ ВИ ЗА
ВНИМАНИЕТО!**

доц. д-р Соня Георгиева

SG

Приложения:

Модифициран вариант на теста на М. Дачева
анализ на рисунка "Аз и моите приятели"

анализ на рисунка "Аз и моите приятели"

Цел:

Установяване на приятелските взаимоотношения на детето, неговото самочувствие, себеуважение и лидерски амбиции (ако има такива) в приятелската група.

Материали:

листи формат А4 (колкото поиска детето), цветни моливи.

Инструкция:

„Нарисувай твоите приятели в групата!“

ДА СЕ ОПОЗНАЕМ!

Заедно

Цел:
Добиване на
първоначални
умения за работа в
сътрудничество,
съдействие в името
на обща цел.

Материали: Балони

Ход на играта:

Разделяме децата на 2 или 3 групи,
като за всяка има по един балон.

Децата застават в кръг, хванати за
ръце.

Учителят хвърля по един балон във
всеки от кръговете, а децата не трябва
да допускат той да падне на земята –

може да го удрят с длани, ръце,
глави, рамене, гърди или колене,
но НЕ и с ходила.

През цялото време те трябва да
запазят връзката – всички да са с
хванати ръце.